

Henry Purcell (1659-1695)

Dido and Æneas

(òpera barroca en tres actes)

Llibret de Nahum Tate (1652-1715)

(versió de concert semi escenificada)

Personatges:

Dido, reina di Cartago (soprano)

Æneas, príncip troià (tenor)

Belinda, confident de Dido (soprano)

Fetillera, Bruixa major (mezzosoprano)

1 Ouverture

ACT I

SCENE 1: The Royal Palace in Carthage. Enter DIDO, BELINDA and train.

2 Belinda

Shake the cloud from off your brow,
Fate your wishes doth allow;
Empire growing,
Pleasures flowing,
Fortune smiles and so should you!

Chorus

Banish sorrow, banish care,
Grief should ne'er approach the fair!

3 Dido

Ah! Belinda, I am prest
With torment not to be confessed.
Peace and I are strangers grown,
I languish till my grief is known,
Yet would not have it guessed.

4 Belinda

Grief increases by concealing.

Dido

Mine admits of no revealing.

Belinda

Then let me speak. The Trojan guest
Into your tender thoughts has prest!
The greatest blessing Fate can give,
Our Carthage to secure and Troy revive!

5 Chorus

When monarchs unite,

1 Obertura

ACTE I

ESCENA 1: Palau reial de Cartago. Entren DIDO, BELINDA i seguici.

2 Belinda

Espolseu-vos del cap aquest núvol de cabòries,
Que el destí bé afavoreix els vostres anhels:
L'Imperi s'estén,
Nedem en plaers,
La fortuna us somriu, somrieu doncs vós!

Cor

Desterreu el neguit, desterreu la pena,
El dolor mai no hauria de frisar la bellesa!

3 Dido

Ah! Belinda, m'aclapara
Un turment que no puc confessar.
Ara la pau m'és estranya.
Llanguiré fins que aquesta angoixa no se sàpiga
I, tanmateix, no voldria pas que s'endevinés.

4 Belinda

L'angoixa es fa feixuga quan es disfressa.

Dido

La meva no admet nuesa.

Belinda

Permeteu-me llavors de parlar: l'hoste troià
Ha captavitat els vostres tendres pensaments!
I no hi pot haver del Destí benedicció més gloriosa,
Per protegir la nostra Cartago i fer renéixer Troia!

5 Cor

Quan els monarques s'uneixen,

How happy their state,
They triumph at once
O'er their foes and their fate!

6 Dido

Whence could so much virtue spring?
What storms, what battles did he sing!
Anchises' valour mixed with Venus' charms,
How soft in peace, and yet how fierce in arms!

Belinda

A tale so strong, so full of woe,
Might melt the rocks as well as you;
What stubborn heart unmoved could see,
Such distress, such piety!

Dido

Mine with storms of care oppressed
Is taught to pity the distressed.
Mean wretches' grief can touch,
So soft, so sensible my breast.
But, ah! I fear I pity him too much!

7 Belinda and 2nd Woman

Fear no danger to ensue,
The hero loves as well as you!
Ever gentle, ever smiling,
And the cares of life beguiling,
Cupid strew your path with flowers
Gather'd from Elysian bowers.

Chorus

Fear no danger to ensue,
The hero loves as well as you!
Cupid strew your path with flowers
Gather'd from Elysian bowers.

Enter Aeneas with his train.

8 Belinda

See! Your Royal Guest appears
How God-like is the form he bears!

Aeneas

When, Royal fair, shall I be blessed,
With cares of love and state distressed?

Dido

Fate forbids what you pursue!

Aeneas

Aeneas has no Fate but you!
Let Dido smile, and I'll defy
The feeble stroke of destiny!

9 Chorus

Cupid only throws the dart
That's dreadful to a warrior's heart,
And he that wounds can only cure the smart.

Quina felicitat per als seus regnes:
Vencen d'una sola vegada
Llurs enemics i llur destí!

6 Dido

D'on pot brollar tanta virtut?
Quines tempestes i batalles no haurà cantades!
El coratge d'Anquises assaonat amb els encants de
Venus,
Que n'és de dolç en la pau, i que ferotge en la lluita!

Belinda

Una història tan punyent i anegada d'infortuni,
Podria ablanir les roques i fins i tot a vós;
Quin cor obstinat seria capaç de presenciar impassible,
Tanta pena, tanta devoció?

Dido

El meu, ofegat sota tempestes de cabòries,
Ha après a compadir-se dels dissortats.
El dolor dels pobres miserables sap commoure,
De tan tendra i sensible manera, el meu pit.
Mes, ai las! Tinc por de compadir-me massa del seu!

7 Belinda i Segona dona

No teméssiu pas cap perill,
L'heroi estima tant com vós!
Sempre amable, sempre amb un somriure,
Fent burleta de les penes de viure,
Cupido ha escampat vostre camí de flors,
Collides de l'Elisi en lloc reclòs.

Cor

No teméssiu pas cap perill,
L'heroi estima tant com vós!
Cupido ha escampat vostre camí de flors,
Collides de l'Elisi en lloc reclòs.

Entra ENEES acompanyat del seu seguici.

8 Belinda

Mireu! Vet aquí el vostre hoste reial!
Té una planta talment de déu!

Enees

Quan, Reina formosa, m'atorgareu la vostra gràcia,
Neguitós com estic amb penes d'amor i d'Estat?

Dido

El Destí us veda allò que cobegeu!

Enees

Enees no té Destí, sinó vós!
Que Dido somrigui i desafiaré
L'escomesa impotent del Destí!

9 Cor

Només Cupido dispara la sageta
Temible per al cor del guerrer
I ell, que fereix, és l'únic que pot guarir el dolor.

10 **Æneas**

If not for mine, for empire's sake,
Some pity on your lover take.
Ah! Make not in a hopeless fire
A hero fall, and Troy once more expire!

11 **Belinda**

Pursue thy conquest, Love! Her eyes
Confess the flame her tongue denies!

12 **Chorus**

To the hills and vales,
To the rocks and the mountains
To the musical groves
And the cool shady fountains,
Let the triumphs of love,
And of beauty be shown!
Go revel, ye cupids.
The day is your own!

13 **Orchestra.** Triumphant Dance.

*Exit DIDO and ÆNEAS and their trains.
Thunder and lightning as the scene fades.*

ACT II

SCENE 1: The Cave. Enter SORCERESS.

14 **Sorceress**

Wayward sisters! you that fright
The lonely traveller by night,
Who like dismal ravens crying
Beat the windows of the dying,
Appear at my call,
And share in the fame
Of a mischief shall make
All Carthage flame!
Appear! appear! appear!

Enter WITCHES.

1st Witch

Say, Beldam, say
What's thy will?

15 **Chorus**

Harm's our delight,
And mischief all our skill!

16 **Sorceress**

The Queen of Carthage, whom we hate
As we do all in prosperous state,
Ere sunset shall most wretched prove,
Deprived of fame, of life, and love!

10 **Enees**

I si no és per mi, que sigui per l'Imperi,
Tingueu pietat del vostre amant.
Ah! I no deixéssiu en un foc sense esperança
Abismar-se un heroi i Troia morir novament!

11 **Belinda**

Persevera en ta conquesta, Amor, que els ulls d'ella
Confessen la flama que sa llengua nega!

12 **Cor**

A les valls i als turons,
Als rocs i a les muntanyes,
A les arbredes melodioses,
I a les fresques i ombrívols fonts,
Que es mostrin els triomfs
De l'amor i la bellesa!
Feu gatzara, déus de l'amor,
Que el dia és vostre!

13 **Orchestra.** Dansa triomfal.

*Surten DIDO i ENEES acompanyats de llur seguici.
Trons i llampecs en tancar-se l'escena.*

ACTE II

ESCENA 1: La cova. Entra la FETILLERA.

14 **Fetillera**

Díscols germanes! Vosaltres que de nit
Esparvereu el vianant solitari,
Que, com tènrics corbs xisclaires,
Aneu a picar a la finestra del morent,
Compareixeu a la meva invocació,
I compartireu la glòria
D'una maldat que calarà foc
A tot Cartago!
Compareixeu! Compareixeu! Compareixeu!

Entren les BRUIXES.

Primera Bruixa

Digueu, harpia, digueu
Què és això que voleu?

15 **Cor**

Ferir és el nostre delit
I la maldat el nostre art!

16 **Fetillera**

La Reina de Cartago, que abominem
Com tots aquells de condició florent,
Abans de l'ocàs se sentirà malaurada,
De fama, vida i amor manllevada!

17 **Chorus**

Ho, ho, ho! Ho, ho, ho!

18 **1st and 2nd Witches**

Ruin'd ere the set of sun!

Tell us how shall this be done?

Sorceress

The Trojan Prince you know is bound

By fate to seek Italian ground;

The Queen and he are now in chase.

1st Witch

Hark! The cry comes on apace!

Sorceress

But when they're done, my trusty elf,

In form of Mercury himself,

As sent from Jove, shall chide his stay,

And charge him sail tonight with all his fleet away!

19 **Chorus**

Ho, ho, ho! Ho, ho, ho!

20 **1st and 2nd Witches**

But ere we this perform

We'll conjure for a storm,

To mar their hunting sport,

And drive 'em back to court!

21 **Chorus** (In the manner of an echo)

In our deep-vaulted cell,

The charm we'll prepare,

Too dreadful a practice

For this open air.

22 **Orchestra.** Echo Danse of Furies; thunder and lightning.

The Furies sink down in the cave, the rest fly up.

SCENE 2: The Grove. Enter ÆNEAS, DIDO, BELINDA and their train.

23 **Orchestra.** *Ritornello.*

24 **Belinda and Chorus**

Thanks to these lovesome vales,

These desert hills and dales,

So fair the game, so rich the sport,

Diana's self might to these woods resort.

25 **Belinda**

Oft she visits this loved mountain,

17 **Cor**

Ho, ho, ho! Ho, ho, ho!

18 **Primera i Segona Bruixes**

Abans de la posta de sol, esfondrada!

Digueu-nos com ha d'anar la jugada!

Fetillera

El destí ha empès, com sabeu, el príncep troià

A cercar refugi en sòl italià.

Ell i la Reina són ara de cacera.

Primera Bruixa

Pareu orella! La cridòria s'acosta!

Fetillera

Mes tan bon punt hagin tornat, el meu follet fidel,

Sota l'aparença de Mercuri

Enviat talment per Júpiter, li retraurà el sojorn,

I l'apressarà a salpar amb la flota aquesta mateixa nit!

19 **Cor**

Ho, ho, ho! Ho, ho, ho!

20 **Primera i Segona Bruixes**

Però, abans de tot això,

Farem un conjur de tempesta,

Que els aigualirà la cacera

I els tornarà de pressa a la cort!

21 **Cor** (a la manera d'un eco)

Dins la nostra gruta, pregoni i de sostre voltat,

Ordirem l'encanteri,

Que és cerimònia massa esfereïdora

De fer a l'aire lliure.

22 **Orquestra.** Dansa amb eco de les Fúries; trons i llampecs.

Les Fúries s'endinsen en la gruta, la resta s'enlaira al cel.

ESCENA 2: L'arbreda. Entren ENEAS, DIDO i BELINDA, acompanyats de llur seguici.

23 **Orquestra.** *Ritornello.*

24 **Belinda i Cor**

Gràcies a aquestes valls solitàries,

A les conques i turons deserts,

Que n'és de bona la caça, que exuberants els plaers:

La mateixa Diana devia sovintejar aquests boscos.

25 **Belinda**

Tot sovint aquesta plaent muntanya,

Oft she bathes her in this mountain,
Here Acteon met his fate
Pursued by this own hounds,
And after mortal wounds
Discovered too late,
Here Acteon met his fate.

26 **Æneas**

Behold upon my bending spear
A Monster's head stands bleeding,
With tushes far exceeding
Those did Venus' huntsman tear!

Dido

The skies are clouded! Hark how thunder
Rends the mountain oaks asunder!

27 **Belinda and Chorus**

Haste! Haste to town! This open field
No shelter from the storm can yield.
Haste! Haste! Haste!

Exit DIDO, BELINDA and train.

As ÆNEAS follows them, a roll of thunder.

*The ATTENDANT SPIRIT descends in likeness of
Mercury.*

28 **Spirit**

Stay, Prince, and hear great Jove's command!
He summons thee this night away.

Æneas

Tonight?

Spirit

Tonight thou must forsake this land,
The angry Gods will brook no longer stay.
Jove commands thee waste no more
In love's delights those precious hours
Allow'd by the almighty powers
To gain the Latian shore,
And ruined Troy restore.

Æneas

Jove's command shall be obeyed,
Tonight our anchors shall be weighed.

The ATTENDANT SPIRIT flies up.

But ah! what language can I try
My injured Queen to pacify?
No sooner she resigns her heart
But from her arms I'm forced to part.
How can so hard a fate be took?
One night enjoy'd, the next forsook.
Yours be the blame, ye Gods, for I
Obey your will, but with more ease could die!

Tot sovint en aquesta font es banya.
És aquí que Actèon afrontà el seu destí:
Estalonat pels seus propis gossos,
Amb ferides mortals
Massa tard descobertes,
És aquí que Actèon afrontà el seu destí.

26 **Enees**

Vegeu sobre la meva llança que es vincla,
El cap d'un monstre sanguinolent,
D'ullals de bon tros més punyents,
Que els que esventraren el caçador de Venus!

Dido

El cel s'ennuola! Escolteu els trons
Que sacsegen els roures de la muntanya!

27 **Belinda i Cor**

De pressa! Fem cap a ciutat! Que aquest camp obert
No ens pot oferir aixopluc de la tempesta!
De pressa! De pressa! De pressa!

Surten DIDO, BELINDA i seguici.

*Quan ENEES es disposa a seguir-los, esclaten uns
trons.*

*L'ESPERIT que en sorgeix baixa sota l'aparença de
Mercuri.*

28 **Esperit**

Atureu-vos, Príncep! I escolteu les ordres del gran
Júpiter!

Us ordena que marxeu aquesta mateixa nit!

Enees

Aquesta nit?

Esperit

A la nit abandonareu aquestes terres:
Els Déus irats no permeten sojorn més llarg.
Júpiter us mana de no malgastar més
En les delícies de l'amor les hores precioses,
Que les forces omnipotents us han concedit
Per recalar a les costes del Laci
I reconstruir la Troia vençuda.

Enees

Les ordres de Júpiter seran obeïdes:
Aquest mateix vespre llevarem les àncores.

L'ESPERIT s'enlaira.

Mes ai! Quin llenguatge puc trobar,
Per mirar d'apaivagar la meva Reina agreujada?
Tot just m'ha lliurat el seu cor,
Que dels seus braços m'arrenquen.
Com es pot acceptar destí tan sever?
Gaudir-ne una nit; l'altra, abandonar-la.
Que la culpa caigui sobre vosaltres, Déus!
Acataré la vostra voluntat, però moriria amb més delit!

Exit AENEAS.

Enter the SORCERESS and WITCHES.

28 bis **Chorus**

Then since our charms have sped,
A merry dance be led,
By the nymphs of Carthage to please us,
They shall all dance to ease us!
A Dance that shall make the spheres to wonder,
Rending these fair groves asunder!

Orchestra. *Ritornello.*

ACT III

The Harbour. Enter SAILORS.

29 **Sailor and Chorus**

Come away, fellow sailors, come away!
Your anchors be weighing,
Time and tide will admit no delaying.
Take a boozy short leave of your nymphs on the
shore,
And silence their mourning
With vows of returning,
Tough never intending to visit them more.
Come away, fellow sailors, come away!

30 **Orchestra.** The Sailor's dance.

Enter SORCERESS and WITCHES.

31 **Sorceress**

See, the flags and streamers curling,
Anchors weighing, sails unfurling!

1st Witch

Phoebe's pale deluding beams
Gilding o'er deceitful streams!

2nd Witch

Our plot has took,
The Queen's forsook!
Elissa's ruin'd! Ho, ho, ho!

32 **Sorceress**

Our next motion
Must be storm her lover on the ocean.
From the ruin of others
Our pleasure we borrow.
Elissa bleeds tonight,
And Carthage flames tomorrow.

33 **Chorus**

Destruction's our delight

Surt ENEES.

Entren la FETILLERA i les BRUIXES.

28 bis **Cor**

I ara que els encanteris han reeixit,
Deixem que una dansa alegre
De les nimfes de Cartago ens reconforti!
Tots han de dansar per alleugerar-nos
Una dansa que deixarà els cels astorats
I devastarà les formoses arbredes!

Orquestra. *Ritornello.*

ACTE III

El port. Entren els MARINERS.

29 **Mariner i Cor**

Salpeu, amics mariners, salpeu!
Lleueu les vostres àncores,
Que temps i marees no admeten pròrrogues.
Brindeu i acomiadeu-vos de les nimfes de port
I emmudiu-ne els plors
Amb promeses de retorn,
Tot i no pensar de tornar-les a veure.
Salpeu, amics mariners, salpeu!

30 **Orquestra.** Els MARINERS ballen.

Entren la FETILLERA i les BRUIXES.

31 **Fetillera**

Mireu! Les banderes i els gallardets ondegien,
Es lleuen les àncores, les veles despleguen!

Primera Bruixa

La pàl·lida llum enganyívola de Febe
Resplendeix sobre els corrents arters!

Segona Bruixa

Ha resultat la conjura:
La Reina ha abandonat!
Elisa és ben perduda! Ho, ho, ho!

32 **Fetillera**

La propera passa serà
Una tempesta, amb l'amant a l'oceà.
En les penes alienes
Trobem el delit:
Elisa es dessagnarà a la nit
I Cartago es cremarà demà.

33 **Cor**

La destrucció és el nostre plaer,

Delight our greatest sorrow
Elissa dies tonight
And Carthage flames tomorrow.
Ho, ho, ho! Ho, ho, ho!

34 **Orchestra.** The WITCHES dance.

*SORCERESS, SAILORS and WITCHES dance together,
then Exit.*

Enter DIDO, BELINDA and train.

35 **Dido**

Your counsel all is urged in vain.
To earth and heaven I will complain.
To earth and heaven why do I call?
Earth and heaven conspire my fall.
To Fate I sue, of other means bereft,
The only refuge for the wretched left.

Enter ÆNEAS.

Belinda

See, Madam, where the Prince appears!
Such sorrow in his looks she he bears
As would convince you still he's true.

Æneas

What shall lost Æneas do?
How, Royal fair, shall I impart
The God's decree, and tell you we must part?

Dido

Thus on the fatal banks of Nile,
Weeps the deceitful crocodile!
Thus hypocrites that murder act,
Make Heaven and gods the authors of the fact!

Æneas

By all that's good!

Dido

By all that's good, no more!
All that's good you have forswore.
To your promised empire fly,
And let forsaken Dido die.

Æneas

In spite of Jove's command I'll stay,
Offend the Gods, and love obey!

Dido

No, faithless man! Thy course pursue,
I'm now resolved as well as you.
No repentance shall reclaim
The injured Dido's slighted flame.
For 'tis enough whate'er you now decree,
That you had once a thought of leaving me!

Æneas

Let Jove say what he will, I'll stay!

Dido

No, no! away, away!

El plaer la nostra pena més gran.
Elisa morirà aquesta nit
I Cartago cremarà demà.
Ho, ho, ho! Ho, ho, ho!

34 **Orquestra.** Les BRUIXES ballen.

*FETILLERA, MARINERS i BRUIXES ballen plegats; en
acabat, marxen.*

Entren DIDO i BELINDA amb llur seguici.

35 **Dido**

Els vostres consells de res no han de servir:
Però cel i terra m'hauran de sentir.
A cel i terra vull reclamar,
Si cel i terra em vol enfonsar?
De tots els remeis privada, imploro, doncs, al Destí,
Únic consol de la gent malaurada.

Entra ENEES.

Belinda

Mireu, senyora, que el Príncep s'atansa!
I amb quin aspecte amarat de recança.
Com si us volgués convèncer que encara us és fidel.

Enees

I ara el pobre Enees, què ha de fer?
Com podré comunicar-vos, Reina formosa,
El designi dels Déus i dir-vos que ens hem de separar?

Dido

Com a les ribes funestes del Nil,
Plora el trampós cocodril!
Com els hipòcrites que han matat
Acusen cel i déus de sa maldat!

Enees

Per tot allò que hi ha de bo...

Dido

Per tot allò que hi ha de bo, romanços!
Per tot allò que hi ha de bo heu perjurat.
Marxeu volant al vostre imperi promès
I deixeu morir Dido abandonada.

Enees

Malgrat les ordres de Júpiter, em quedaré
Ofendré els Déus i obeiré l'amor!

Dido

No, home sense paraula! Seguiu el vostre camí,
Que jo estic tan decidida com vós,
El penediment no us ha de retornar
La flama trepitjada d'una Dido que heu burlada.
N'hi ha prou, penseu allò que penseu,
Que hàgiu considerat de deixar-me una sola vegada!

Enees

Júpiter dirà el que vulgui, que jo em quedo!

Dido

No, no! Marxeu, marxeu!

Æneas

I'll stay, and love obey!

Dido

No, no! to death I'll fly if longer you delay!
Away, away!

Exit ÆNEAS.

But death, alas! I cannot shun,
Death must come when he is gone.

36 Chorus

Great minds against themselves conspire,
And shun the cure they most desire.

37 Dido

Thy hand, Belinda! darkness shades me,
On thy bosom let me rest.
More I would, but death invades me,
Death is now a welcome guest.

38 Dido

When I am laid in earth, may my wrongs create
No trouble in the breast!
Remember me!—But ah! forget my fate!

39 Chorus

With drooping wings, ye cupids come,
And scatter roses on her tomb
Soft and gentle as her heart.
Keep here your watch, and never, never part!

*CUPIDS appear in the clouds above
As the lights fade they break their bows.*

40 THE EPILOGUE. T. D'Urfey
All that we know the angels do above,
I've read, is that they sing and that they love,
The vocal part we have tonight perform'd
And if by Love our hearts not yet are warm'd
Great Providence has still more bounteous been
To save us from those grand deceivers, men.
Here blest with innocence, and peace of mind,
Not only bred to virtue, but inclin'd;
We flourish, and defy all human kind.
Art's curious garden thus we learn to know,
And here secure from nipping blasts we grow,
Let the vain fop range o'er yon vile lewd town,
Learn play-house wit, and vow 'tis all his own;
Let him cock, huff, strut, ogle, lie, and swear,
How he's admir'd by such and such player;
All's one to us, his charms have here no power,
Ours hearts have just the temper as before;

Enees

Em quedaré i obeiré l'amor!

Dido

No, no! Correré cap a la mort si ho retardeu!
Marxeu, marxeu!

Surt ENEES.

Mes la mort, ai las! Ja no es pot defugir:
La mort es presentarà quan ell haurà partit.

36 Cor

Els esperits nobles contra ells mateixos conspiren
I fugen del remei que amb tanta força desitgen.

37 Dido

La vostra mà, Belinda! Que les tenebres tot ho
entelen;
Deixeu-me reposar al vostre pit.
I més que voldria, però la mort de mi s'empara,
La mort, que ara és hostessa estimada.

38 Dido

Quan em cobreixi la terra, que els meus mals no
desvetllin
Cap recança al vostre cor:
Recordeu-me!... Mes, ai, oblideu el meu destí!

39 Cor

Veniu, déus de l'amor, amb ales decandides
I escampeu-ne de roses la tomba,
Dolces i delicades com son cor.
Vetlleu-la i no marxeu pas mai!

*Els DÉUS DE L'AMOR apareixen a dalt, als núvols.
Quan la llum comença a minvar, trenquen els arcs.*

40 EPÍLEG de T. D'Ufey
Allò que fan els àngels allà dalt,
Segons he llegit, és cantar i adorar
La peça vocal que avui hem interpretat
I si l'amor no ha entendrit encara els nostres cors
És la Divina Providència que ha estat prou generosa
De lliurar-nos d'aquests grans impostors: els homes.
Aquí, beneïdes amb la innocència i la pau de
l'esperit,
No només per a la virtut educades, sinó entregades;
Florim i desafiem la humanitat sencera
I així de l'art el curiós jardí aprenem a conèixer,
I aquí a recer de ventoleres glaçades creixem,
Deixem el petimetre vanitós vagarejar allà, a la ciutat
impúdica i roí.
Aprendre's enginyers de teatre i jurar que són mèrit
seu;
El deixem vantar-se, emmurriar-se, fer el fatxenda,

Besides, to shew we live with strictest rules,
Our nunnery-door is charm'd to shut out fools;
No love-toy here can pass to private view,
Nor China orange cramm'd with billet doux,
Rome may allow strange tricks to please her sons,
But we are Protestants and English nuns;
Like nimble fawns, and birds that bless the spring
Unscarr'd by running times we dance and sing;
We hope to please, but if some critic here
Fond of his wit, designs to be severe,
Let not his patience be worn out too soon;
In a few years we shall be all in rune.

coquetejar,
[mentir i perjurar
Que tant l'admira aquest o aquell altre comediant;
Tant se'ns en dóna: els seus encisos aquí no valen
res,
Que els nostres cors no perden la calma;
A més, per demostrar que vivim amb les normes més
severes,
La porta del nostre convent té un encanteri per
allunyar els ximplets:
Cap galindaina d'amor no pot arribar a l'esguard
íntim,
Cap taronja de la Xina farcida de paraules d'amor.
Potser Roma permet trampes estranyes per aconseguir
els seus
[fills,
Mes nosaltres som monges angleses i protestants;
Com àgils cervatells i ocells que la primavera
beneeixen,
Lliures de l'embat dels temps canviants, dansem i
cantem;
Esperem haver estat del vostre grat, me si algun crític
de per aquí,
Afeccionat a l'agudesia d'esperit, decidís de ser sever
Que no se li esgoti la paciència massa d'hora;
Que d'aquí a uns anys ja no desafinarem.
